

ACC. N:R M. 12966: 1-5.

Landskap: Skåne Upptecknare: Nils Lönnesson, Måglehems
Härad: Gärds Berättare: " " "
Socken: Måglehems Berättarens yrke: sokkerycksarbetare
Uppteckningsår: 1953 Född år 1902 i Måglehems

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Folkklappar och jultomte. s. 1-5.

LUF 48.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 12966:1.

Julklappor s. Jultomte.

L. U. F. 48.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Luf. 48

1

Käri på veta hos sista becket att
ga varandra julklappor förkommit vi
väst länge stundarna inte i de sju
hemmen! Jag är född 1902 och under
minn barndom hade jag ej kommit ihåg
att vi varken gav eller fick julklappor.
Fisk var någon liten fisk till julen
kallades det nog julgiss, ej julklapp.
I mitt hem var vi två syskon och det
var naturligtvis någon godis, äpple
eller smet, som var b. och köpt till oss
när de varit s. Huset till jul. Dess
särskilt fick vi på julaftonen
inläsa vi ätit.

Becket med julklappor kan jag
ej ses till från denna tid, ej heller

sedes med julfönke. Första bilden av en
 julfönke här jag var i skolan. Tro jag
 väskligt se sedes att man skulle
 bli ut på v. gi vuckning och upptäckte
 som julfönke itokilligt ädva här på orten.
 Jag komman väl idag att när jag var liten
 var det mycket vanligt med julfönke
 och vi barn tyckte givstois att dessa be-
 söke varo fulast holiga. Det skulle vara
 på Frattorvaktors, hvor julfönkerna
 skulle gi vuckning. Dessa fönke varo
 utklädda på olika sätt, spelade o. danc-
 sade och leude pappis och spänstade
 med husfolk. Det var kanske mest
 barn som gingo vuckning till grannarna
 "o. spökade", med väntade i vuck eller
 utindes lustiga kläder, men det före-
 kom också att de äldra klädde ut sig

ACC. N:R M. 12966:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3.

och quiga suckning som julasproket.
Det tyckte jag att han utklädde så att man
själf blev iklädd. Sedan julasproket be-
serat i stegen, spojas h. d. d. skulle
som jag på fruktningen. Was det barn följde
som ofta vis och flera kaper, var det
äldre manfolk hade brännvinsflaska i sin
fåg minns påsktill se gung att till st.
Hans från att se godmodigt. quiga
suckning som spöket. Om så blev
vinn var en julfest i det huset,
se man som ut i kända, och som
var ganska var som baktalar. Jag kom
med på väl idag som förväntad och berättade
sätt jag blev på kaper utkläddes färdig
barns tale med en gamla kakelugn
här hemma, och se st. så vi i kända
igen, i julfest kakelugnen svarade. Det

var hemmet kusligt, men spännande o
tryggt i alla fall.

Djult var jag ute o gick juls-
spöke en gång kommar jag ihåg, men
det var inte så väst lyckat precis. Men
jag hade svärst mer ihåg o. klätt ut mig
i en gammal kjol som var min mors
blev jag fort igenkänd, och det är ju inte
så lätt för ett spöke. Jag minns att
jag hade svärst att "förbanna svensk",
som kände igen mig på talat.

IV
Då lyckades det bättre när det
var Knut och man skulle spinnas om-
kring med julknutar. Som bekant var
julen till Knut o. så skulle man
hos grannarna eller andra kasta in je-
lknutar. Ju stäm träbunden je blev-
ligen. Det gällde så att hafligt öppna

ACC. N:R M. 12966:5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kvinnan v. knäna i knutarna. Och som var
det att ligga bannad på ryggen v. knäna
iväg så att inte någon blev fasttagen.

På de där julaknuten och kulle kuller
så något skrivet också: "här kommer
Knuten v. knäna ut" eller när lilla
närde ramma. Det var väldigt roligt
att springa ihop med julaknuten, fast
som kanske skulle vara omkring några
fot det är på fars brännesförlag. Och så
kom det knuten tillbaka så det gjordes
väl ut sig ungefär.

5.